

Rautaa Rinnoista

Mokoma

Rautaa rinnoista
Haen jalalle sijaa
Päälle pielusta
Mielelle tilaa
Mitä löydän sen sijaan

Jalalle kuopan
Päälle kulmikkaan kiven
Mieleen maailman painon
Saanko siis mitä tilaan

Tässä kylmässä maassa
Jossa talvi on pitkä
Ja sisältää kesän
Voi kuolla pakkasen puremaan
On minun itse tuleni iskettävä
Liekit ruokittava
Niitä suojeltava
En voi luottaa onneen
Tai sattumaan
Houkutella salamaa

Etsin suojaa pensaasta
Vettä kivenkolosta
Ravintoa kaarnasta
Rautaa rinnoista

Raivaan korpeen alaa
Suojapaikkaa, jota sieluni halaa
Saanko siis mitä tilaan?
Jalat vaativat kalliota
Pääni kattoa
Mieli avaruutta
Mitä löydän sen sijaan

Tässä synkässä maassa
Jossa aurinko loistaa
Jos saa pilviltä luvan
On helppo minänsä
Varjoon kadottaa
On meidän itse
Soihtumme kannettava
Päreet vuoltava
Lyhdyt sytytettävä
Ei saa luottaa päivään vaihtuvaan
Aurinkoon nousevaan

Etsin suojaa pensaasta
Vettä kivenkolosta
Ravintoa kaarnasta
Rautaa rinnoista

Ei kohtaloaan voi huiputtaa
Sen olen kuullut toki
Niin sanotaan
En vain usko koko kohtaloon
Luotan tahtoon ja valintaan

Etsin suojaa pensaasta
Vettä kivenkolosta
Ravintoa kaarnasta
Rautaa rinnoista

Etsin suojaa pensaasta
Vettä kivenkolosta
Ravintoa kaarnasta
Rautaa rinnoista